

9

Кога ме нѣжна страсть гори
дюбовъ преобладава,
Бѣздышки въ пусты-тѣ горы
За менъ любими ставатъ.

Съ тажи-тѣ си полигамъ тамъ.

Дано въ чедиенъе
Далечъ въ пустыны отъ свѣта
Да найдж утѣшенъе.

Но нигдѣ, нигдѣ твой сърце
Не срѣща утѣшенъе,
Баждѣ прекрасно ти лице
Прѣдстава се прѣдъ мене.

Да ща да те завраха азъ
То нѣмамъ только тила,
Колко-т' отходжалъ на далечъ
Ты по ми бывашъ мила.

Твой сладкій образъ ме гори,
Дюбовъ не ѿе за-стине,
Дюбовъ ѿе да ме умори